

ча до императора, лицето му бе ^{много} червено като кармъз. Очите му ⁸¹ блестяха заканително.

- Какво значат тези думи? За дете ли смятате да ме венчавате?

И изведнъж той разбра. И той се бе уловил на ромейската лукавост. Годъжът щеше да се изпълни, тъй както беше обещан още от самия баща на детето - севстократор Исак. Майка му Анна и дядо му император Алексей не се отричаха от дадената дума.

Но докато детето стане мома за женене, много неща можеха да се променят... И до тогава Иванко трябваше да бъде верен на обещанието си да служи на Византия. Хитро скроено!

- Нима ти не знаеше, че Теодора е на четири години, когато си говорил с покойния ми зет в Търново? - попита учудено императорът с необикновена мекост.

- Когато севастократор Исак ми обеща дъщеря си, аз смятах, че той има мома за женене, - извика пълен с негодование Иванко, - а не, ^{че} ~~да~~ се глуми с людете... От къде ще знам, че имате обичай да обещавате кърмачета на стокгодишни старци? Само за да ги залъгвате, нали? Казали сте си, този дебелоглав варварин ще падне в примката. И той падна, наистина. Сега съм в ръцете ви. Можете да правите с мене каквото искате. Ала сметката ви е крива. Аз се отказвам от сватовството и високата чест да стана роднина на порфирородените. Не съм бавачка, та да ми давате дете за отглеждане. Не приемам да водя войските ви против когото и да било... Освен при едно условие...

Изплашени, изтръпнали от сърдития глас на българина, ромните приближиха по-близо до него:

- Какво?...

- Да ми дадете княгиня Анна за съпруга...